



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **ČEZ Distribuce, a.s.**, se sídlem Teplická 847/8, Děčín – Děčín IV-Podmokly, IČ: 247 29 035, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10 – Vršovice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2018, č.j. MZP/2018/550/480, sp.zn. ZN/MZP/2018/550/69,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze 25. 4. 2018, č.j. MZP/2018/550/480, sp.zn. ZN/MZP/2018/550/69 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, regionálního pracoviště Východní Čechy, Oddělení správa CHKO Orlické hory ze dne 22. 1. 2018, č.j. 00350/VC/18 (dále jen „AOPK“ a „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000 Kč za přestupek podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), kterého se dopustil tím, že dne 27. 9. 2017 při rekonstrukci sloupu elektrického vedené

vysokého napětí (VN) s úsekovým odpínačem v obci Z., na pozemku parc.č. X, v k.ú. V. Z., ve II. zóně odstupňované ochrany přírody CHKO Orlické hory, neopatřil tento odpínač v rozporu s ustanovením § 5a odst. 5 předmětného zákona ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem, čímž zároveň došlo k porušení ustanovení § 5 odst. 3 téhož zákona, které stanoví právníkům osobám povinnost v energetice postupovat tak, aby nedocházelo k nadměrnému zraňování nebo úhynu živočichů, kterému lze zabránit technicky i ekonomicky dostupnými prostředky.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný nesprávně vyložil a aplikoval právní předpisy, které na danou věc dopadají, neřídil se zákonem stanovenými pravidly pro své rozhodování a porušil jednu z hlavních zásad veřejného práva, podle níž může být státní moc uplatňována jen v mezích zákona a způsobem, který zákon umožňuje. Dle žalobce správní orgány nesprávně zákonem nedefinovaný pojem „rekonstrukce“ a vyložily jej k tíži žalobce; ignorovaly úpravu dané problematiky v zákoně č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“); a za základ porušení zákona spatřovaly v nedodržení Metodického pokynu MŽP, tedy interního aktu, nikoli všeobecně závazné normy.
- [3] K prvnímu žalobnímu bodu (provedené práce byly opravou a nelze je považovat za rekonstrukci vedení) žalobce uvedl, že dne 27. 9. 2017 provedl na sloupu nacházejícím se pozemku parc.č. 1040/16, v k.ú. Velká Zdobnice výměnu nefunkčního úsekového odpojovače, u něhož došlo k poruše. V té souvislosti pak došlo z bezpečnostních důvodů i k opravě a částečné výměně stávajícího uzemnění sloupu. Jednalo se však o opravu vadné součásti distribuční soustavy, nikoli o rekonstrukci vedení. Namítal, že zákon o ochraně přírody a krajiny ani stavební zákon neobsahují definici pojmu „rekonstrukce“, přičemž dle žalobce za rekonstrukci možno považovat např. výměnu vedení ve smyslu ustanovení § 79 odst. 2 písm. s) stavebního zákona. Aplikovat tento pojem na pouhou výměnu některých prvků na jediném sloupu z důvodu jejich poruchy je dle žalobce nepřipustným extenzivním výkladem. Dále namítal, že provedenou opravou nedošlo k obnově vedení ani zlepšení jeho stavu a funkce, došlo pouze k obnovení stavu před poruchou; není tak naplněna ani definice uvedená v předmětném metodickém pokynu MŽP. Zdůraznil, že aby se jednalo o rekonstrukci, musí dojít k celkové obnově věci tak, že se např. prodlouží její životnost, např. výměna určitého úseku vedení z důvodu jeho zastaralosti (ne nutně nefunkčnosti). Žalobce pak dále citoval z internetových slovníků a encyklopedií ve vztahu k pojmům „rekonstrukce“ a „oprava“. Žalobce tak shrnul, že předmětné práce nebyly rekonstrukcí, ale opravou, na kterou se povinnost dle ustanovení § 5a odst. 5 zákona o ochraně přírody a krajiny nevztahuje. Z pouhé skutečnosti, že osazení předmětného sloupu vedení VN ochrannými prostředky bylo technicky i ekonomicky dostupné, a že těmito prostředky je možno zabránit jinak zbytečnému usmrcení ptáků, nelze dovodit, že žalobce porušil zákon. Závěrem této námítky pak žalobce připomněl, že správní orgány nepostupovaly v případě výkladu předmětného pojmu podle zásady „*in dubio pro reo*“.
- [4] Ve druhém žalobním bodu (energetický zákon v uvedeném případě povinnost provést technické opatření k ochraně ptactva neukládá) žalobce namítal, že ve smyslu ustanovení § 25 odst. 11 písm. g) energetického zákona nedošlo k výměně stožáru. Dle žalobce lze na vztah obou výše uvedených ustanovení pohlížet tak, že ustanovení § 5a odst. 5 zákona o ochraně přírody a krajiny je ustanovením obecným a že ustanovení § 25 odst. 11 písm. g) energetického zákona je ustanovením speciálním, tzn. že provozovatel distribuční soustavy

je povinen provést technická opatření k ochraně ptactva pouze v případě, kdy dochází k výměně stávajících stožárů.

- [5] Ve třetím žalobním bodu (AOPK a žalovaný rozhodovaly na základě metodického pokynu a ignorovaly energetický zákon, čímž porušily ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) žalobce namítal, že správní orgány ignorovaly základní zásady fungování právního státu a správního řízení. Uvedl, že jim pochopitelně nepřísluší rozhodovat o tom, zda byl nebo nebyl spáchán přestupek dle energetického zákona, ale obsah tohoto zákona a povinnosti v tomto zákoně uvedené je však každý správní orgán povinen vzít při svém rozhodování v úvahu. Na místo toho správní orgány použily jako relevantní právní předpis metodický pokyn MŽP, který ani není právním předpisem.
- [6] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí, přičemž odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
- [7] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [8] Dne 3. 10. 2017 zjistila AOPK při terénní pochůzce, že při rekonstrukci sloupu elektrického vedení VN s úsekovým odpínačem nacházejícím se na předmětném pozemku v CHKO Orlické hory, nebyl odpínač opatřen ochrannými prostředky, jež by zabránily usmrcování ptáků v důsledku zásahu elektrickým proudem. Dopisem ze dne 20. 11. 2017 bylo žalobci oznámeno zahájení řízení o přestupku ve věci ochrany ptáků na elektrických vedeních VN.
- [9] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 22. 1. 2018, č.j. 00350/VC/18, uložila AOPK žalobci pokutu ve výši 10.000 Kč za výše specifikovaný přestupek.
- [10] V odůvodnění tohoto rozhodnutí AOPK uvedla, že výměnou předmětného úsekového odpínače došlo k rekonstrukci nadzemního vedení, tak jak ji popisuje Metodický pokyn č. 10/2016/1 VěMŽP – Zajištění ochrany ptáků před úrazy na elektrických vedeních podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „metodický pokyn MŽP“). Na vypracování tohoto metodického pokynu se mj. podíleli i zástupci distribučních soustav, včetně žalobce. V předmětném metodickém pokynu jsou rovněž uvedeny postupy přípravy a hodnocení bezpečnosti konstrukčních řešení a ochranných prvků, které byly společností odsouhlaseny. AOPK dále uvedla, že úsekové odpínače umístěné na vrcholu sloupu představují pro ptáky velké riziko, které vede k jejich usmrcení či omráčení (např. při dosednutí na konzoli mezi odpínací mechanismy, nebo v důsledku roztažených křídel). Instalací jednoduchých zábran (plastových či drátěných) lze zabránit dosednutí ptáka na konzoli odpínače a tím eliminovat riziko usmrcení ptáka. Rovněž uvedla, že je jí z vlastní činnosti známo, že žalobce v některých případech neprovádí instalaci ochranných prostředků na ochranu ptáků před úrazy na elektrických vedeních, a to na opravovaných či rekonstruovaných částech či prvcích vedení VN. Společnost údajně provádí instalaci pouze na vyžádání AOPK. Nicméně tento postup vyžaduje včasné informování AOPK. Pakliže se jedná o menší rekonstrukce, nebývá o nich AOPK společností informována vůbec. Dle AOPK tak žalobce zcela ignoruje výše uvedený metodický pokyn MŽP, na jehož zpracování se podílel a jehož obsah je mu znám.
- [11] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 5. 2. 2018 odvolání, ve kterém uplatnil obdobné námitky jako v podané žalobě.

- [12] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 4. 2018, č.j. MZP/2018/550/480, sp.zn. ZN/MZP/2018/550/69, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [13] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný blíže popsal předmětný metodický pokyn MŽP s tím, že hodnocením bezpečnosti sloupů i jednotlivých prvků vedení byla pověřena AOPK. Za bezpečná řešení jsou pak považována ta, která prošla hodnocením a ke kterým bylo vydáno doporučující vyjádření AOPK
- [14] Žalovaný se dále zabýval otázkou, zda došlo k rekonstrukci elektrického vedení či nikoli. Uvedl, že v zákoně není pojem „rekonstrukce“ definován. Rekonstrukce je obecně definována jako přestavba, obnova, popř. i modernizace (viz např. Kolektiv autorů: Encyklopedický slovník. Praha, 1993). Žalovaný dospěl k závěru, že za rekonstrukci lze považovat úpravu elektrického vedení, která směřuje k jeho obnově či zlepšení stavu a funkce. Ze spisového materiálu, konkrétně ze Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení VN č. 050/2017 vyplynulo, že poškozený úsekový odpínač byl vyměněn a osazen novým. V souvislosti s tímto pak došlo k opravě a částečné výměně stávajícího uzemnění sloupu, jak uváděl sám žalobce ve svém vyjádření ze dne 6. 12. 2017. Uvedl, že pokud by nedošlo k výměně poškozeného úsekového odpínače, byla by snížena jeho původní funkce, ke které je určen, tzn., že by nemohlo docházet k vypnutí či odpojení elektrického vedení, odboček a přípojek. Výměnou úsekového odpojovače došlo k úpravě elektrického vedení, resp. k rekonstrukci tak, jak ji definuje uvedený encyklopedický slovník či metodický pokyn MŽP.
- [15] Žalovaný dále uvedl, že z cenové nabídky společnosti Energomontáže Votroubek s.r.o. vyplývá, že cenová nabídka na zábrany proti dosedání ptáků pro předmětný úsekový odpínač činí 7.410 Kč (mechanická zábrana proti dosedání ptactva na rám 2.440 Kč a konzole svislého odpínače 4.970 Kč). Osazení sloupu elektrického vedení VN zmíněnými ochrannými prostředky je tak dle žalovaného technicky i ekonomicky dostupné. K nadbytečnému úhynu či zraňování živočichů může docházet při provozování a údržbě energetických sítí, případně i při výrobě elektrické energie a dalších souvisejících činnostech, a to i nepřímo, v důsledku provozu energetických sítí. Za nadměrný je dle zákona považován i takový úhyn, ke kterému dochází zbytečně, tzn. lze mu zabránit. V tomto případě může být dle žalovaného nadměrný úhyn způsoben tím, že v rámci rekonstrukce elektrického vedení nebyly instalovány ochranné prostředky, jež by zabránily usmrcení ptactva. Uvedl, že ustanovení § 5a odst. 5 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo do zákona doplněno za účelem detailnější úpravy ochrany ptáků, přičemž se aplikuje současně s ustanovením § 5 odst. 3 téhož zákona. Dodal, že z ustanovení § 25 odst. 11 písm. g) energetického zákona vychází povinnost opatřit vedení VN ochrannými prostředky. Tato povinnost se na základě čl. II bodu 4 přechodných ustanovení příslušné novely č. 158/2009 Sb., vztahuje i na stávající stožáry venkovního vedení VN. Na základě tohoto ustanovení je tedy dle žalovaného provozovatel distribuční soustavy povinen provést technická opatření k ochraně ptactva u stávajících stožárů venkovního vedení VN do 15 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (4. 7. 2009).
- [16] Dále žalovaný uvedl, že v souvislosti s vydáním metodického pokynu MŽP byl AOPK vypracován seznam bezpečných konstrukcí a řešení z hlediska ochrany ptáků před úrazem elektrickým proudem. Z odborného stanoviska AOPK zpracovaného pro úsekový odpínač typu F1 vyplývá, že vrcholově umístěné úsekové odpínače VN (instalované na rovinné konzoli) byly v minulosti vyhodnoceny za nebezpečné. K úhynům ptáků docházelo při

pokusu o dosednutí na rovinnou část konzole mezi odpínací mechanismy. Zmíněné riziko lze eliminovat použitím ochranných prostředků (optické i funkční trojúhelníkovité bariéry s reflexním nátěrem, instalací speciální dosedací plochy). Tímto způsobem zajištěný úsekový odpínač je pro ptactvo mnohem bezpečnější. Zabezpečení formou současné instalace zábran a dosedací tyče je vhodné i pro stávající odpínače.

- [17] K odvolacím námitkám pak žalovaný dodal, že energetický zákon v tomto správním řízení neaplikoval, neboť to nespadá do jeho kompetence. Obecně k metodickým pokynům uvedl, že slouží jako pomocné dokumenty instruktážního, návodného či technického charakteru k řešení dílčího problému. Za významný podklad žalovaný považoval odborné stanovisko AOPK k úsekovému odpínači typu F1, ze kterého zcela jednoznačně vyplynulo, že pakliže nebude úsekový odpínač opatřen ochrannými prostředky, představuje značné riziko pro ptactvo.
- [18] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [19] Účastníci řízení s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasili, soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [20] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [21] Předmětem přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, regionálního pracoviště Východní Čechy, Oddělení správa CHKO Orlické hory, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000 Kč za přestupek podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny, kterého se dopustil tím, že dne 27. 9. 2017 při rekonstrukci sloupu elektrického vedení vysokého napětí (VN) s úsekovým odpínačem v obci Z., na pozemku parc.č. X, v k.ú. V. Z., ve II. zóně odstupňované ochrany přírody CHKO Orlické hory, neopatřil tento odpínač v rozporu s ustanovením § 5a odst. 5 předmětného zákona ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem, čímž zároveň došlo k porušení ustanovení § 5 odst. 3 téhož zákona, které stanoví právníkům osobám povinnost v energetice postupovat tak, aby nedocházelo k nadměrnému zraňování nebo úhynu živočichů, kterému lze zabránit technicky i ekonomicky dostupnými prostředky.
- [22] Podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny: *„Fyzické a právnické osoby jsou povinny při provádění zemědělských, lesnických a stavebních prací, při vodohospodářských úpravách, v dopravě a energetice postupovat tak, aby nedocházelo k nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů, kterému lze zabránit technicky i ekonomicky dostupnými prostředky. Orgán ochrany přírody uloží zajištění či použití takovýchto prostředků, neučiní-li tak povinná osoba sama.“*

- [23] Podle ustanovení § 5a odst. 5 téhož zákona: „*Každý, kdo buduje nebo rekonstruuje nadzemní vedení vysokého napětí, je povinen opatřit je ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem.*“
- [24] Podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. i) téhož zákona: „*Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nepostupuje tak, aby nedocházelo k nadbytečnému úhynu rostlin a živočichů podle § 5 odst. 3, nedovoleně sbírá nebo poškozuje zvláště chráněné nerosty.*“
- [25] V prvním žalobním bodu žalobce namítal, že provedené práce byly opravou a nelze je považovat za rekonstrukci vedení. Žalobce dále podrobně analyzoval pojmy „rekonstrukce“ a „oprava“ s tím, že provedenou opravou nedošlo k obnově vedení ani zlepšení jeho stavu a funkce, ale došlo pouze k obnovení stavu před poruchou (jednalo se o pouhou výměnu některých prvků na jediném sloupu). V tomto žalobním bodu rovněž namítal porušení zásady „in dubio pro reo“.
- [26] Soud k této námitce uvádí, že správní orgány se v řízení dostatečně zabývaly otázkou, zda došlo v daném případě k rekonstrukci elektrického vedení či nikoli. Ze spisového materiálu totiž vyplynulo, že poškozený úsekový odpínač byl vyměněn a osazen novým; zároveň pak v souvislosti s tím došlo k opravě a částečné výměně stávajícího uzemnění sloupu. Dle názoru soudu se tak nejen měnilo poškozené zařízení, jak uváděl žalobce, ale rovněž se technicky zasahovalo i do sloupu elektrického vedení. Je tak zjevné, že se v daném případě nemohlo jednat čistě o výměnu nefunkční (poškozené) součásti, ale o větší zásah. Ostatně i ze zprávy o předání prací, jež je založena ve správním spise, vyplývá, že se jednalo o plánovanou výměnu nefunkčního úsekového odpojovače. V tomto případě soud dospěl k závěru, že za situace, kdy už bylo pracemi částečně zasahováno do sloupu (a nejednalo se tak čistě o „opravu“), tak měly být instalovány ochranné prvky pro ptactvo, o nichž žalobce nepochybně musel vědět, neboť se sám podílel na přípravě předmětného metodického pokynu MŽP. Rovněž se pak lze ztotožnit se závěrem, že u úsekového odpojovače došlo jeho výměnou k prodloužení životnosti, což je jeden z pojmových znaků rekonstrukce, jak je citoval i žalobce v podané žalobě.
- [27] Protože tyto předmětné pojmy nejsou nikde právně závazně definovány, tak bylo na správních orgánech, aby v souvislosti s aplikací předmětných zákonných ustanovení tyto pojmy vyložily a aplikovaly, k čemuž v daném případě v dostatečném a přezkoumatelném rozsahu došlo. Nemohla tak být porušena ani žalobcem zmiňovaná zásada „in dubio pro reo“.
- [28] Skutečnost, že se správní orgány relativně podrobně zabývaly tím, zda bylo osazení předmětného sloupu vedení VN ochrannými prostředky technicky i ekonomicky dostupné, pak vyplývá přímo z dikce ustanovení § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny (viz spojení: „(...) kterému lze zabránit technicky i ekonomicky dostupnými prostředky“). Správní orgány byly dle názoru soudu povinny v řízení prokázat, že v daném případě bylo možné instalovat techniky i ekonomicky dostupné ochranné prostředky za účelem předcházení nadměrného úhynu živočichů (zde ptactva). Této své povinnosti správní orgány naplno dostály, a to odkazem na cenovou nabídku konkrétní společnosti. Soud proto neshledal tento okruh žalobních námitek důvodným.
- [29] Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal, že energetický zákon v uvedeném případě povinnost provést technické opatření k ochraně ptactva neukládá [srov. ustanovení § 25 odst. 11 písm. g) tohoto zákona]. Uváděl, že ustanovení § 5a odst. 5 zákona o ochraně

přírody a krajiny je ustanovením obecným a že ustanovení § 25 odst. 11 písm. g) energetického zákona je ustanovením speciálním.

- [30] Podle ustanovení § 25 odst. 11 písm. g) energetického zákona: „*Provozovatel distribuční soustavy je rovněž povinen provést technická opatření k ochraně ptactva na nově instalovaných stožárech venkovního vedení vysokého napětí a při výměně stávajících stožárů.*“
- [31] Soud uvádí, že správní orgány posoudily tuto otázku na hraně přezkoumatelnosti. Nicméně podstatné pro danou věc je skutečnost, že žalobce byl sankcionován za přestupek dle zákona o ochraně a přírody a krajiny, k čemuž mají správní orgány nepochybně zákonnou kompetenci. Soud se dále neztotožnil s názorem žalobce, že by předmětná ustanovení byla ve vztahu speciality, neboť žalobce je povinen plnit povinnost vyplývající jak ze zákona o ochraně přírody a krajiny, tak z energetického zákona, přičemž tyto povinnosti je třeba dle soudu s ohledem na různé chráněné zájmy postavit na rovno. Tuto námitku tak soud rovněž neshledal důvodnou.
- [32] Ve třetím žalobním bodu pak žalobce namítal, že správní orgány rozhodovaly pouze na základě metodického pokynu Ministerstva životního prostředí, který ani není právním předpisem.
- [33] Soud uvádí, že správní orgány v dané věci aplikovaly předmětný metodický pokyn MPP jako výkladovou pomůcku, což nelze hodnotit jako postup v rozporu se zákonem. Pokuta byla žalobci uložena za přestupek dle zákona o ochraně přírody a krajiny, nikoli za „*přestupek dle metodického pokynu*“. Nadto nelze pominout, že žalobce se na přípravě tohoto metodického pokynu sám podílel, jeho obsahu tedy pro něj nemohl být ničím překvapivým. Proto ani tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou.
- [34] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [35] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v r.
předseda senátu